

Sagsøgerne har til støtte for deres påstande anført, at den anfægtede beslutning er i strid med sagsøgernes grundlæggende rettigheder, herunder retten til forsvar, retten til en retfærdig rettergang, retten til ikke at afgive belastende vidneudsagn mod én selv og uskyldsformodningen og retten til privatlivets fred. De har endvidere gjort gældende, at Kommissionen ved gennemførelsen af den anfægtede beslutning er gået videre end formålet med kontrolundersøgelsen.

(¹) Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16.12.2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82, EFT L 1, s. 1.

Sag anlagt den 7. april 2009 — Kommissionen mod Galor

(Sag T-136/09)

(2009/C 141/102)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved A.-M. Rouchaud-Joët og F. Mirza, som befuldmægtigede, bistået af lawyers B. Katan og M. van der Woude)

Sagsøgt: Benjamin Galor (Jupiter, Amerikas Forenede Stater)

Sagsøgerens påstande

- Benjamin Galor tilpligtes at betale Fællesskabet 205 611 EUR, med tillæg af renter i henhold til artikel 6.119 DCC fra den 1. marts 2003 indtil Fællesskabet har modtaget fuld betaling.
- Benjamin Galor tilpligtes at betale Fællesskabet 9 231,25 EUR i renter i henhold til artikel 6.119 DCC fra den 2. september 2003 (eller alternativt fra den 10. marts 2007) indtil Fællesskabet har modtaget fuld betaling.
- Benjamin Galor tilpligtes at betale sagsomkostningerne, foreløbigt anslået til 17 900 EUR, som forrentes i henhold til artikel 6.119 DCC fra datoen for afsigelse af dom indtil Fællesskabet har modtaget fuld betaling.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Den 23. december 1997 indgik Det Europæiske Fællesskab, repræsenteret ved Kommissionen, kontrakt IN/004/97 med Benjamin Galor samt tre virksomheder vedrørende udførelsen af projektet »Self-Upgrading of Old-Design Gas Turbines in Land & Marine Industries by Energy-Saving Clean Jet-Engine Technologies« henhørende under Fællesskabet aktiviteter på området for ikke-nuklear energi (¹). I henhold til kontraktens bestemmelser forudbetalte Kommissionen sit bidrag til projektet til medkontrahenterne. Betalingen blev modtaget af lederen af projektet, Benjamin Galor.

Af årsager relateret til de vanskeligheder, som medkontrahenterne havde med at finde en associeret entreprenør til projektet, og fordi der ikke blev gjort fremskridt med udførelsen af projektet, besluttede Kommissionen at bringe kontrakten til ophør. I sit brev til medkontrahenterne udtrykker Kommissionen klart, at fællesskabsbidraget kun kunne blive betalt (eller beholdt af

medkontrahenterne), så længe det var relateret til projektet og begrundet i den endelige tekniske og finansielle rapport.

Den endelige rapport indgivet af medkontrahenterne blev ikke godkendt af Kommissionen, og Kommissionen påbegyndte proceduren for tilbagesøgning af forudbetalingen.

I sin påstand gør Kommissionen gældende, at sagsøgte ikke tilbagebetalte det modtagne beløb, men i stedet forlangte, at Kommissionen betalte ham et i kontrakten fastsat tilskud fratrukket forudbetalingen. Sagsøgte tog endvidere retslige skridt ved de nederlandske domstole for at få udbetalt dette beløb. De nederlandske domstoles kompetence blev bestridt af Kommissionen på grundlag af værnetingsklausulen i kontrakten, der udpeger Retten i Første Instans som kompetent med hensyn til eventuelle tvister mellem de kontraherende parter.

I sin påstand søger Kommissionen tilbagebetaling af forudbetalingen. Kommissionen gør gældende, at den var berettiget til at bringe kontrakten til ophør i henhold til kontraktens bestemmelser, idet sagsøgte ikke overholdt sine kontraktmæssige forpligtelser. Bl.a. var der væsentlige forsinkelser med påbegyndelsen af projektet, og der skete ingen fremskridt i projektet, sagsøgte var ikke i stand til at anvende de tekniske ressourcer, der var nødvendige for den forskning, som finansieringen var blevet givet til, og de tekniske og finansielle rapporter opfyldte ikke kontraktens betingelser.

Derfor gør Kommissionen gældende om, at den er berettiget til at forlange tilbagebetaling af forudbetalingen.

(¹) Rådets beslutning 94/806/EF af 23.11.1994 om et særprogram for forskning og teknologisk udvikling, herunder demonstration, inden for ikke-nuklear energi (1994-1998) (EFT L 334, s. 87).

Sag anlagt den 8. april 2009 — Frankrig mod Kommissionen

(Sag T-139/09)

(2009/C 141/103)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Den Franske Republik (ved E. Belliard, G. de Bergues og A.-L. During, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Annul创新 af Kommissionens beslutning K(2009) 2003 endelig udg. af 28. januar 2009 om høstplanerne i frugt- og grøntsagssektoren gennemført i Frankrig annulleres, for så vidt som den vedrører den del af handlingerne, som er gennemført inden for rammerne af høstplanerne, der er blevet finansieret af erhvervsparter.
- Subsidiært, såfremt Retten skulle afvise denne påstand om delvis annullation, annulleres beslutning K(2009) 2003 endelig udg. i sin helhed.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har nedlagt påstand om delvis annullation af Kommissionens beslutning K(2009) 203 endelig udg. ⁽¹⁾ af 28. januar 2009, hvorved Kommissionen erklærede, at en statsstøtte tildelt af Den Franske Republik til frugt- og grøntsagsavlere inden for rammerne af »høstplanerne« med henblik på at lette markedsføringen af landbrugsprodukter dyrket i Frankrig var uforenelig med fællesmarkedet.

Sagsøgeren har påstået den anfægtede beslutning annulleret, for så vidt som Kommissionen fastslog, at ydelserne tildelt frugt- og grøntsagsavlere udgjorde statsstøtte, selv om disse ydelser var delvist finansieret af frivillige bidrag fra erhvervsparter, som ifølge sagsøgeren ikke udgjorde statslige midler eller midler, der kan henregnes til staten.

Sagsøgeren har til støtte for sit søgsmål fremsat to følgende anbringender:

Der er sket en tilsidesættelse af begrundelsespligten, for så vidt som Kommissionen ikke har begrundet udvidelsen af betegnelsen statsstøtte til ydelser finansieret af frivillige bidrag fra erhvervsparter i den pågældende sektor.

Der er sket urigtig retsanvendelse, idet Kommissionen har kvalificeret ydelser finansieret af private, frivilligt indbetalte midler uden indgriben fra en offentlig myndighed som statsstøtte. Disse ydelser kan ikke anses for fordele indrømmet ved statslige midler.

⁽¹⁾ Dette nummer er angivet på den anfægtede beslutning, skønt sagsøgeren konsekvent henviser til referencenummeret K(2009) 2003 endelig udg.

Sag anlagt den 7. april 2009 — Prysmian og Prysmian Cavi e Sistemi Energia mod Kommissionen

(Sag T-140/09)

(2009/C 141/104)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøgere: Prysmian SpA (Milano, Italien) og Prysmian Cavi e Sistemi Energia Srl (Milano, Italien) (ved avvocato A. Pappalardo, avvocato F. Russo, avvocato M.L. Stasi og avvocato C. Tesauero)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgernes påstande

- Kommissionens beslutning af 9. januar 2009 (sag COMP/39610 — Surge), hvorved Kommissionen bestemte kontrolundersøgelserne, annulleres.
- Kommissionens beslutning om at udtage en kopi af hele harddisken fra visse af Prysmians ledere og analysere indholdet i sine egne kontorer i Bruxelles, kendes retsstridig og stridende mod artikel 20, stk. 2, i forordning nr. 1/2003.
- Subsidiært i forhold til ovenstående påstand fastslås det, at inspektørernes adfærd udgjorde misbrug, for så vidt som de

fejlagtigt ved at fortolke de ved beslutningen tildelte undersøgelsesbeføjelser har tilegnet sig kopi af hele indholdet fra visse harddiske med henblik på at undersøge indholdet heraf i Kommissionens kontorer i Bruxelles.

- Kommissionen tilpligtes at tilbagelevere Prysmian alle de dokumenter, som er retsstridigt tilegnet ved undersøgelserne af hovedkontoret i Milano eller uddraget af kopierne af de harddiske, der er analyseret i Kommissionens kontorer i Bruxelles.
- Kommissionen pålægges at afholde sig fra på nogen måde at anvende de retsstridigt tilegnede dokumenter og særligt fra at anvende dem som led i proceduren indledt for at fastslå påståede konkurrencebegrænsende handlinger inden for sektoren for højspændingsledninger i strid med EF-traktatens artikel 81.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Dette søgsmål vedrører Kommissionens beslutning af 9. januar 2009 om konstatering af eventuelle konkurrencebegrænsende handlinger inden for sektoren for højspændingsledninger i strid med EF-traktatens artikel 81, hvorved den pålagde sagsøgere at underkaste sig en kontrolundersøgelse i henhold til artikel 20, stk. 4, i Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16. december 2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 ⁽¹⁾.

Det understreges i den henseende, at sagsøgernes repræsentanter under gennemførelsen af beslutningen blev oplyst om, at Kommissionen havde besluttet at tage en kopi (»forensic image«) af visse computeres »harddiske« med henblik på at fortsætte undersøgelsen i institutionens kontorer i Bruxelles.

Sagsøgerne har til støtte for påstandene gjort følgende gældende:

- Forordning nr. 1/2003 bestemmer udtrykkeligt, at beføjelserne til undersøgelse udføres i virksomhedens lokaler, herunder i tilfælde, hvor disse lokaler kan forsegles, når kontrolundersøgelsen varer flere dage, ligesom ingen lovbestemmelse giver Kommissionen beføjelser til at kopiere hele »harddiske«, transportere dem ud af virksomhedens lokaler og analysere disse beviser i sine egne kontorer.
- Kommissionen har uberettiget forlænget den gyldige varighed af undersøgelsen med omkring en måned, hvorved sagsøgerne har befundet sig i usikkerhed vedrørende undersøgelsesernes egentlige omfang.
- Kommissionen har ligeledes i nogle uger hindret dem i med fuldt kendskab til sagen at vurdere muligheden for at ansøge om bødenedsættelse.
- De af Kommissionen foreholdte handlinger udgør en klar tilsidesættelse af de grænser, fællesskabslovgiver har opstillet for sine egne undersøgelsesbeføjelser, hvilket i betydelig grad kan skade mulighederne for forsvar for de virksomheder, der er underkastet undersøgelse.

⁽¹⁾ EFT 2003 L 1, s. 1.